

man. Tarnal je pa o groznem preganjanju Nemcev v Avstriji, našteval grehe, katere je storila vlada s tem, da je na svojo pest ustanovila višjo tehniko za Čehe v nemškem Brnu, višjo gimnazijo za Čehe v nemški Tropavi, višjo gimnazijo za Poljake v nemškem Tešnu in slovenske razrede v nemškem Celju. Zato napoveduje vladi najostrejši upor. Kaj pa, da so Nemci govorniku burno ploskali. —

Za Hofmanom je povzel besedo ministrski predsednik Körber. Povdarjal je, da vlada skrbi za pravico in mir med narodi; da hoče v celjski zadevi napraviti nekaj, kar bo ugodilo željam Nemcev, kar ne bo zbolelo Slovencev. Nemci so ministra motili s kričanjem; nekateri desničarji so mu pritrjevali. Ker je Hofman napadal ministrskega predsednika tudi radi tega, da je minister za Galicijo Pientak, glasoval s Slovenci, je odgovoril Körber: »tudi moj tovariš Pientak je za spravo in mir med različni avstrijskimi narodi.« Nemci tega se ve niso verovali.

Vprašanje nastane zdaj samo to: kaj namerava vlada storiti v celjskem vprašanju, da bi bilo po volji Nemcem in Slovencem? Pravični Nemci — to so katoliški poslanci iz nemških dežel — so popolnoma zadovoljni s tem, da ostanejo slovensko-nemški razredi v Celju; s tem so zadovoljni tudi Slovenci. Prusaških Nemcev pa Körber tudi s tem ne bo potolažil, če te slovenske razrede prežene iz Celja. Več ko protiaustrijskim nemškim poslancem podeli, več bojo še hoteli imeti.

Politični ogled.

Naš cesarski namestnik o celjskem vprašanju. Listi poročajo, da se je naš namestnik grof Clary mudil dne 8. aprila na Dunaju ter imel tamkaj z ministerskim predsednikom pogovore o celjski slovenski gimnaziji. To je za Slovence jako vznemirljiva vest. Odkar je grof Clary na Štajerskem, ni se trudil, približati se kakorkoli Slovencem, on je naš narod preziral, kakor da bi nas ne bilo. Vozil se je k ptujskim in celjskim Bismarkovim častilcem, našim voditeljem in ljudstvu se ni približal. On pozna naše zahteve le iz hujskajočih člankov nemških listov, sicer pa ne pozna slovenskega jezika, ne slovenskega ozemlja, ne celjskih in okoljskih razmer. Grof Clary ne more nobene sodbe izreči o spodnještajerskih razmerah, ako je res vesten.

Časnikarski shod bo letos o binkoštih v Ljubljani. Lani je bil v Dubrovniku.

Izjemno stanje v Trstu je z odlokom z dne 8. aprila odpravljeno. Vojne ladje so odplule iz tržaške luke proti jugu. Ostalo pa še je v Trstu mnogo preoblečenih, skrivnih policajev, ki strogo pazijo na življenje in gibanje Tržačanov.

Nemiri na Balkanu. Zadnjič smo poročali, da se je začelo v Albaniji in Macedoniji nekaj kuhati, kakor upor. To nam potrjujejo sedaj tudi podvzvetja različnih držav na jugu. Bolgarska vlada je zbrala na macedonski meji 15 bataljonov. Vojaške čete se zbirajo tudi v južnih okrajih Srbije. Sultan je pozval pod orožje drugi letnik rezervnikov, ker se v Carigradu samem opaža nevarno gibanje.

Češki poslanec Horica je dne 3. t. m. umrl v Marzelju na Francoskem, zadet od srčne kapi. Bil je najprej častnik, potem pa se je posvetil časnikarstvu. Leta 1897 bil je izvoljen prvokrat državnozbornim poslancem. Ko je kričal Wolf rekel, da so Slovani manjvreden narod, je pozval poslanec Horica poslanca Wolfa na dvoboj s sabljami, v katerem dvoboju sta bila oba poslanca ranjena. V zbornici je bil zavoljo svoje ljubeznjivosti in šaljivosti priljubljen v vseh strankah in tudi na nemški levici sami. Na Češkem je bil Horica jako poznana oseba. Njegovo de-

lovanje je bilo zelo mnogostransko. Pisal je povesti, potopise, urejeval liste in izdal tudi več političnih knjižic. Hofica je bil velik prijatelj Jugoslovanom in je govoril tudi hrvaški. Za mladočeški klub pomenja njegova smrt občutno izgubo; osobito ga bodo težko pogrešali v razpravah o vojaških vprašanjih. V takih razpravah je bil pokojni navadno govornik v imenu Mladočehov.

Rusi proti Nemcem. Poljski listi imajo iz Rusije poročilo, da se je na glavnem občnem zboru slovanskega blagotvornega društva v Moskvi jednoglasno sklenilo, da se z ozirom na surove dogodke v Rešenu in zapadni Prusiji, vsako blago, prihajajoče iz Nemčije, na vsaki korak bojkotuje, (t. j., da se ne kupuje). Da je ta sklep omenjenega društva Nemce dokaj vznemiril, se samo ob sebi umeje. Kajti ta sklep ima že težke posledice za Nemčijo. Kjer je prej prihajalo polno vlakov z nemškim blagom, zdaj vlada mrtvaška tihota. Zato ni čudo, da je nemško javno mnenje postalo nemirno in da z zavistjo gleda na Avstrijo, katera bi sedanjo zvezo z Rusijo lahko izkoristila za se, ako bi znala. Nedavno je neki berlinski list pisal, da je avstrijski trgovinski minister razposlal okrožnico na trgovske zbornice, s katero jih je opozoril na nove odnose z Rusijo, in s temi okrožnicami — dostavlja hudobni berlinski list — se je avstrijski minister pokazal v pravi luči. V tem berlinskem poročilu pa ni najmanje resnice, da si kaže, česa se Prusi zares boje, namreč da jih Avstrija popolnoma izpodrine na ruskem trgu, kar bi se vsled nove zveze lahko zgodilo. Ta berlinski glas pa je tudi pokazal, da bi Nemčija še vedno rada nadzorovala Avstrijo.

Dopisi.

Sv. Barbara pod Mariborom. (Naš narodni napredek.) Hvala Bogu, tudi naša župnija se vzbuja iz svojega spanja. V vsakem oziru gremo naprej. Mohorjeva družba šteje letos pri nas 145 udov, 50 udov več od lani, kar je gotovo veselo. »Slov. Gospodar« je v naši župniji dobil v novem letu že 26 novih naročnikov; do sedaj ima ta list pri nas že 48 naročnikov, pa mnogi si ga še bodo naročili. Vrli »Naš Dom« si je pridobil v kratkem času čez 30 naročnikov. To število se bode kmalu podvojilo, zakaj naši mladeniči, posebno pa še naša navdušena dekleta ga z veliko gorečnostjo priporočajo in širijo. Nekateri Barbarčani berejo sicer »Štajerca«, pa mnogi so že sprevideli, da ta list ni pošteno berilo in ga veren kristjan pač ne more imeti v svoji hiši.

Kaj lepo napreduje naše bralno društvo. Najbolj ga podpirajo dekleta, pa tudi mladeniči se vedno bolj pridružujejo našemu društvu. V treh mesecih je bilo izposojenih nad 800 knjig; društvena knjižnica, ki še je pred nekaj meseci stela komaj kakih 100 knjig, ima jih sedaj že čez 400. Skoraj vsako nedeljo priredi društvo svojim udom zanimiv podučen shod z govori in deklamacijami in z narodnim petjem. Eno nedeljo se zbero mladeniči, drugo zopet dekleta. V prijazni čitalnici je ob nedeljah vedno mnogo bralcev. Tako se vedno bolj širi med tukajšnjim ljudstvom prava omika ter katoliška in slovenska zavest. Da, zares, vsakdo mora priznati, da tudi Barbarčani kaj vrlo napredujemo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Občinske volitve v Kraljevcih.) Dne 17. aprila se bodo vršile občinske volitve v Kraljevski občini. Imela je ta občina dobre, slovenske župane ter se čutila narodno. Ali sedanji župan Topolnig jo je zavlil na drugo stran in občinski voz spravil popolnoma v bračkijski tir. In vsled tega pleše sedaj občina kakor ji žvižgajo bračkijsanci in to nikakor kmetom v korist. Kakor Vam je, gospod urednik, že nekdo poročal, se mu res že silno maje županski stolec. Tako močno, da se kar preplašeno ozira okrog sebe ter vpraša: Ali je

potres, da se tako grozno ziblje? Da si bodi tudi zdaj, kakor zadnjič, bračkijski pristaš prizadevali občino spraviti v svoje roke in županstvo ohraniti sedanjemu županu, nikako ni dvomiti.

Toda, možje Kraljevske občine, pokazite da vam je še kaj za narodno čast! Ostanite vrli Slovenci in ne podrepaniki nemškutarjev. Ne volite mož, kateri se boje cerkvenih orgel in si ne upajo prestopiti cerkvenega praga. Ne volite mož, katere vam bode svetoval se danji župan ali kateri njegov ali »Štajerčev« pristaš; ne volite tudi mož, ki preradi glavo dajo v kupico!

Možje, volite mož, ne takih sibkih, ki ližejo bračkijsancem pete! Posvetujte se prej da volite vsi jedino poštene, krščanske mišleče mož in pojdite vsi v obilnem številu na volišče 17. aprila. Možje, rešite zope slovensko čast in ohranite svoji občini krščansko lice! V to pomoz Bog!

Celje. (Iz krogov narodnih trgovcev in obrtnikov.) Torej slovensko-nemška gimnazija mora iz Celja, to je bojni klic naših celjskih nemškutarjev. Zavržite drugo so slepi in gluhi. V tem vprašanju so si jedini vsi sloji njihovega tabora, bodisi advokati, uradniki, trgovci, obrtniki itd. V tej slepi strasti do vsega, kar je slovenskega pa ne vidijo, da se mogočni stebri celjskega germanstva jim pred očmi podirajo. Če se jim kaj kak pregovor uresničil, se je gotovo našimi posilincem, da se namreč vsaka stras mašuje. Ne bom tukaj na drobno razklada stališča slovenskih ali pa nemških obrtnikov in trgovcev, ampak ozreti se hočem le na kratko dobo, deset let, nazaj, in videti bomo dovolj, koliko se je spremenilo Celje v zadnjih desetih letih, a to samo v obrtni in trgovski panogi. Svet naj izve, koliko je resnice na tem, če naši Nemci po svetu vpijejo o nekem južnem čisto nemškem Celju in kaj je vzrok njihovega gospodarskega propada. Pred dobrimi najjstimi leti so se celjski rodoljubi osnovali telovadno društvo »Celjski Sokol«. Ob ustanovitvi tega društva so naši Grmančki prvokrat pokazali, kako znajo vpiti, Slovence kamenjati in tako dalje. Pa kaj mislite, kam je prav za prav priletelo tisto kamenje? Ne na nas Slovence ampak letelo je naravnost na njihove rame. To čutijo sami čisto dobro, ker vsled tega njihovega napada so si Slovenci poiskali zaščeno ter ustanovili svojo tiskarno in trgovino s papirjem. To je bila torej prva klopota. Ko je ta trgovina in tiskarna z D. Hribarjem dobro uspevala, so prišli narodni krogi do prepričanja, da bi se moglo še kak drugo poiskati, kar bi narodni obrtni živel v Celju ojačilo. In res, jedno leto potem, ko je bila tiskarna že v dobrem teku, naselil se je sem novi obrtnik gosp. Kapus kot hrivec. Torej to je bil že drugi udarec, če ne morda ravno hud, a za Celje vendar pomenljiv. V teku enega leta potem naselil se je zopet tretji obrtnik, namreč ključavničar g. Rebek. Tukaj so se nemškutarji že nekoliko pogledavali, češ, kaj bo, če bo slo tako naprej. In njihov strah ni bil neopravičen, ker med tem časom je že celjska posojilnica začela graditi svoj — ali kakor rečemo — naš »Narodni Dom«, no in ta »Narodni Dom« ni bil samo navadna klopota, to je bil že pošter udarec s kolom po nemškem značaju celjskega mesta. Le pogledjmo samo živahne trgovine, ki se nahajajo v »Narodnem Domu«. Ta »Narodni Dom« jih je spravil na pol ob pamet, ker so videli, da je s to stavbo sovražnik preskočil ozidje njihove trdnjave. Bila je zmešnjava na vseh koncih in krajih. Zato so pa ob priliki blagoslovljenja »Nar. Doma« zagnali veliko vpitje, ker so mislili, da se bo s tem podrli »Narodni Dom«, a tudi to se ni zgodilo. Mi pa smo jim zopet odgovorili na njih vpitje, sli smo in si poiskali zopet drugo sobojevnika in ta je naš vrli trgovec in obrtnik g. Strupi, kateri danes že nadomeštuje popolnoma jednega nemškega steklarja na glavnem trgu.